

ΠΑΝΗΓΥΡΙ.. Κάθε πέροι και...

Χρόνια τώρα, λίγο μετά το πανηγύρι, ακούγαμε από συγγενείς και φίλους, όλοι μας νομίζω, αυτό το «κάθε πέροι και καλύτερα». Μια φράση που εμένα τουλάχιστον με γέμιζε μελαγχολία.

Μα φέτος όχι! Φέτος όλα ήταν διαφορετικά, στο πανηγύρι. Στο πανηγύρι μας. Κάσμος πολύς. Από όλες τις μεριές της γης. Από τις αρχές του καλοκαιριού οι πρώτοι, λίγο αργότερα κάποιοι άλλοι και, όταν πια «μάζε-

ψαν οι μέρες» το αδιαχώρητο.

«Θησαυρός παιδί μου! Χρόνια είχα να θυμηθώ τόσο κόσμο στην πλατεία, κι απέναντί στην εκκλησία, ο άμμος της θάλασσας», έλεγε μετά τη λειτουργία ο μπαρμπα-Γιάννης. Κι είχε δίκιο. Ανήμερα στις 23 γέμισε η εκκλησία και η αυλή από προσκυνητές. Όλοι, μα όλοι με σεβασμό προς την εικόνα της, με μια ευχή, ένα τάμα άναβαν κεριά και προσκυνούσαν. Κα-

τανυκτική η θεία λειτουργία, που μόλις τελείωσε έδωσε το σύνθημα για τα χρόνια πολλά, τις αγκαλιές, τα φιλά.

- Και του χρόνου!
- Νάσαι καλά, να χαίρεσαι τη φαιμέλιά σου.

Μα κι ο χορός φέτος, τα τραγούδια, τα κληρίνο. Ήχος σοβαρός παραδοσιακός, χορός ρεβέντικος, δημοτικός όχι δημοτικοφανής και τραγούδια όπως τα ξέρουμε από τους γονείς μας και τους παπούδες μας. Τρεις μέρες παρέα με κρασί, με μεζέ, μα πιο πολύ με φίλους και χωριανούς.

Ήρθε κι η ώρα για το «Γα»
(Συνέχεια στη σελίδα 2)

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

ΜΙΚΡΟΙ ΧΟΡΕΥΤΑΡΕΣ: Αρκετοί ήταν φέτος οι μικροί χορευτές ντυμένοι φουστανελλάδες και βλαχόπουλδες στο χορό του πανηγυριού.

ρωση δύο δικά του έργα και τέσσερα έργα συναδέλφων του καλλιτεχνών.

Επίσης ευχαριστούμε τον Αντιπρόεδρο του Συλλόγου κ. Κων. Σαλιό για τη συλλογή εί-

Δεν ήξερε κανείς τι να πρωτοθαυμάσει και τι να χαρεί περισσότερο. Τους θεαματικούς μικρούς με τη βαρύτητα και τη σοβαρότητα των βημάτων τους, τους γονείς που καμάρωναν, τους παππούδες που έπλεαν σε πελάγη ευτυχίας και κάθε τόσο έλεγαν αν είχαν πρόχειρο το «κέρασμα» για τα όργανα, τους συγγενείς που χαίρονταν, τους θεατές που προσπαθούσαν να ξεχωρίσουν τα ταλέντα;

Θέαμα ευτυχίας και χαράς.

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΣ: Όλοι οι παρευρισκόμενοι στο πανηγύρι ενίσχυσαν την προσπάθεια του Συλλόγου και τους ευχαριστούμε. Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τον καλλιτέχνη συγκωριανό μας κ. Χρήστο Τέλιο, που δώρισε στο Σύλλογο για την κλη-

κοσι και πλέον εξαιρετικών δώρων από διάφορες εταιρίες και όλους όσους είχαν την καλοσύνη να προσφέρουν δώρα.

Η ΦΑΣΟΛΑΔΑ: Εδώ και χρόνια έχει καθιερωθεί δείπνος φασουλάδας με τη συμμετοχή όλων των συγκωριανών μας αμέσως μετά το πανηγύρι (25 Αυγούστου). Είναι μια ευκαιρία να φάμε όλοι μαζί οι Νεχωρίτες, να τραγουδήσουμε, να κουβεντιάσουμε, να ιδωθούμε, να απολαύσουμε από το ψωπό και το κοκκρέτσι, να απαλλαγούν οι γυναικές από το μαγεύεμα, να αποχαιρετιστούμε, γιατί την επομένη, συνήθως, επιστρέφουμε όλοι «στις δάσεις μας».

Πριν από πολλά χρόνια, στα
(Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Την 20.8.2002 έγινε η καθιερωμένη λειτουργία στην Αγία Παρασκευή στο Παλιονέχωρο. Πολλοί Νεχωρίτες Αμερικανοί και ο Πρόεδρος του Συλλόγου

ψυκτικά και στη συνέχεια ψωπό, πίτες, τυρί, κρασί, μπύρα.

Το φαγοπότι ακολούθησε γλέντι τρικουβερτο. Ευχαριστούμε τον κ. και την κα Θωμά

τους κ. Βασ. Κότσαλος έδωσαν το παρόν. Όπως κάθε χρόνο μετά τη Θεία Λειτουργία, στην οποία παρευρέθηκε και ο παπα-Γιάννης Σαλιός, προσφέρθηκαν: τσίπουρο, γλυκά, ανα-

Μαζιά, το ζεύγος Ανδρέα Ασημακάκη, το ζεύγος Τάσου Παπαγεωργίου, τον παπα-Νίκο και την πρεσβυτέρα του και το μπαρμπα- Νίκο Μαζιά για την προσφορά τους.

«ΕΝΑΣ ΤΕΡΤΣΕΤΗΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ»

Στη «Ναυπακτική» αρ. φυλ. 117 (ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2002) διαβάζουμε:

Στην εβδομαδιαία εφημερίδα «ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΛΙΘΕΑΣ» (25/18-4-2002) ο γνωστός Ευρυτάνας συγγραφέας και φίλος της Ναυπάκτου Μιχ. Σταφυλάς, Διευθυντής του π. «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ» δημοσίευσε στη σελ. 5 άρθρο με τίτλο «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ ΛΕΒΕΝΤΙΑΣ ΠΙΑ ΕΝΑΝ ΕΙ-ΣΑΓΓΕΛΕΑ», επίτιτλος Μνήμη 21ης Απριλίου και υπότιτλο «Ένας Τερτσέτης Ξε-ανάμεσα μας». Αναφέρεται στον επίτιμο Αντιεπιστάτη του Α. Π. και π. Υπουργό Αλέξανδρο Φλώρο, που κατ'άγεται από το Νεχωρί της Επαρχίας μας".

ΤΑ ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Στο χωριό μας κατά καιρούς γίνονται διάφορα έργα μικρότερα ή μεγαλύτερα. Τα περισσότερα και τα μεγαλύτερα χρηματοδοτούνται από το Κράτος (Υπουργεία ή Νομαρχία), ύστερα από ενέργειες του Συλλόγου και ατομικά από Νεχωρίτες, που ενδιαφέρονται και μπορούν. Μικρότερα έργα γίνονται με δαπάνες του Συλλόγου Νεοχωριτών Αθηνών ή Αμερικής. Τα τελευταία τέσσερα χρόνια τα έργα χρηματοδοτούνται και εκτελούνται σχεδόν αποκλειστικά από το Δήμο, που είναι πλέον επίσημως ο αρμόδιος φορέας.

Από τη θέση αυτή θα πρέπει να ξεκαθαρισθούν ορισμένα πράγματα γύρω από τα έργα αυτά, για να μη δημιουργούνται απορίες, συγχύσεις και ερωτηματικά. Όταν υπάρχει επιχορήγηση από Κρατικό φορέα, πρέπει να γίνει το συγκεκριμένο έργο για το οποίο έχει δοθεί η επιχορήγηση και δεν υπάρχει δυνατότητα να γίνει άλλο έργο, έστω κι αν θεωρείται περισσότερο χρήσιμο ή αναγκαίο. Για παράδειγμα, η πίστωση που δόθηκε προ ετών για την πλακόστρωση της πλατείας έπρεπε να γίνει αυτό το έργο κι όχι κάποιος δρόμος ή να χρησιμοποιηθούν τα χρήματα αλλού π.χ. για το υδραγωγείο.

Για ό,τι έργα κάνει ο Σύλλογος στο χωριό αποφασίζει το Δ.Σ. σε συνεννόηση με το Κοινοτικό Συμβούλιο πριν και με το τοπικό

και το Δήμο τώρα και εγκρίνεται από τη Γενική Συνέλευση. Συμβαίνει κάποιος να μη συμφωνούν πάντα με τις αποφάσεις των οργάνων και της πλειοψηφίας, φυσικό είναι και συμβαίνει στις Δημοκρατίες, αλλά, όταν αποφασίζεται κάτι νόμιμα, είναι και δημοκρατικό και απαραίτητο να το αποδέχονται όλοι.

Τα τελευταία τέσσερα χρόνια, από τότε που γίναμε Δήμος, τα έργα προγραμματίζονται και εκτελούνται από το Δήμο σε συνεννόηση με το τοπικό συμβούλιο, το οποίο εισηγείται σύμφωνα με τις ανάγκες. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι επιχορηγήσεις απευθείας στα χωριά από το Κράτος σχεδόν έχουν σταματήσει και οι δυνατότητες του Συλλόγου είναι πλέον ελάχιστες.

Ιδιαίτερη αναφορά πρέπει να γίνει στο έργο της μεταφοράς της προτομής του αειμνήστου Δασκάλου Χρήστου Παπανικολάου. Όπως όλοι γνωρίζουμε, η προτομή έγινε με δαπάνες του Συλλόγου Αμερικής σε ένδειξη ευγνωμοσύνης για όσα πρόσφερε στο χωριό μας. Όταν έγινε η προτομή, το Σχολείο είχε μαθητές και λειτουργούσε και η προτομή στήθηκε στο σχολικό κήπο, που ήταν μέρος της σχολικής πραγματικότητας, όπως την είχε διαμορφώσει ο αειμνήστος Δάσκαλος. Πριν λίγα χρόνια το Σχολείο μας δυστυχώς έκλεισε, ελλείψει μαθητών, ο σχολικός κήπος εγκαταλείφθηκε, η παιδική χαρά επεκτάθηκε και έτσι η προτομή βρέθηκε

αποκομμένη και ξεκρέμαστη. Έγινε η σκέψη να μεταφερθεί δίπλα από την είσοδο του Σχολείου, πλάι στο πλατύσκαλο εκεί, απ' όπου ο Δάσκαλός μας κάθε πρωί καμάρωνε τους 80 - 100 μαθητές του. Με την πρόταση συμφώνησε η Γεν. Συνέλευση του Συλλόγου μας, η οικογένεια του Τιμωμένου και ο τότε Πρόεδρος και το Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού. Την πρόταση ενέκρινε τέλος η Γεν. Συνέλευση του Συλλόγου Αμερικής την 7 Μαρτίου 1999. Η θέση θεωρήθηκε η πλέον κατάλληλη και εκ του λόγου ότι θα θυμίζει σε πολλές γενιές τον αγαπημένο μας Δάσκαλο. Τη δαπάνη του έργου ανέλαβε ο Δήμος, αφού το ενέταξε στα πολιτιστικά έργα. Από φίλο αρχιτέκτονα έγινε το σχέδιο διαμόρφωσης της εισόδου και του πλατύσκαλου χωρίς καμία δαπάνη. Μέχρι τώρα έγιναν τα δυο στάδια από το Δήμο και απομένει η ολοκλήρωση.

Πρέπει να τονισθεί ότι το έργο δεν έγινε σε βάρος κάποιου άλλου έργου, ούτε τα χρήματα αυτά μπορούσαν να διατεθούν αλλού. Τα χρήματα αυτά προέρχονται από τα κονδύλια πολιτιστικών έργων και ελπίζουμε μάλιστα να γίνουν κι άλλα έργα στο σχολείο, αφού τώρα έχει μετατραπεί σε Πολιτιστικό Κέντρο.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Γιώτα σύζυγος του Ν. Λούπα γεννήσε αγοράκι.

- Η Μαρία Πασχάλη το γένος Σ. Χολέβα γεννήσε αγοράκι.

- Στην Αμερική η Μάρθα HERSHEY το γένος Β. Κοτσάου γεννήσε κοριτσάκι.

- Η Βάλια σύζυγος Γεωργίου Αλ. Φλώρου γεννήσε κοριτσάκι.

- Η Μερσίνη σύζυγος Νικολ. Α. Καραγιάννη γεννήσε κοριτσάκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ο Αθανάσιος και η Παναγιώτα Πετσίνη βάπτισαν στην Αμερική το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Βασίλει.

- Το ζεύγος Αθανασίου Χρ. Λειβαδίτη βάπτισε το αγοράκι τους και το ονόμασε Χρήστο.

- Το ζεύγος Κων/νου Π. Βλάχου βάπτισε το αγοράκι τους και το ονόμασε Παύλο.

- Στην Αμερική ο Γεώργιος Γρ. Ντούζης βάπτισε το αγοράκι του Δημητρίου και Σταματούλας Τσίγκα (το γένος Γιαννάκου) και το ονόμασε Αθανάσιο.

- Στις 21/9/2002 στον Ι. Ναό Αγίου Γεωργίου στο Καβούρι ο Μανώλης Στεφ. Μάντης και η Κέλλυ Χερβατοπούλου - Μάντη βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Μαρία.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΠΑΘΩΝΕΣ

Έβωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου ο Αθανάσιος Κ. Φούρλας και η Ασπρίνα Κασαντώνη.

Καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

- Στις 30.6.2002 στην Αμερική έγιναν οι γάμοι του Νικολάου Ι. Καραγιάννη και της LAURIE - Άννας KELLER.

- Στις 21.9.2002 στην Πάτρα έγιναν οι γάμοι της Θεωνάς Κ. Καρανδρίκα και του Ηλία Καλαμπαλίκη.

- Στις 21.9.2002 στο Νεχώρι έγιναν οι γάμοι της Πόλης Ι. Λαζοδήμου και του Νίκου Βασιλοπούλου.

- Στην Αθήνα έγιναν οι γάμοι του Σπύρου Ιω. Μάλλιου και της Σουζάννας Μαυρομάτη.

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας

Εκδότης

ΚΩΝ. Γ. ΦΟΥΡΛΑΣ

Σειρήνων 33

Βύρωνα 162 32

Τηλ.: 210.76.45.280

Ηλεκτρονική σελ/ση -

Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ.-Fax: 210.52.38.107

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγισολάου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 210.52.36.835

- Στις 12.10.2002 στον Ι.Ν. της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Ηλιούπολη έγιναν οι γάμοι της Βίκης Ι. Μάλλιου και του Χρήστου Κατσόκα.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Κηδεύτηκε στην Κλεπά Ναυπακτίας ο Γεώργιος Νταβανέλλος (σύζυγος της Παναγιώτας Ι. Κοπάνη).

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Ευαγγελία Σιδερά το γένος Μάρρου.

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Νικόλαος Γιαννιόπουλος, σύζυγος της Μαγδαληνής Κρανιά.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΗΡΕ ΠΤΥΧΙΟ

Ο Κων/νος Ι. Σβούκας πήρε πτυχίο Ηλεκτρονικού - Μηχανικού Η.Υ. από το Πολυτεχνείο Πατρών.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

Ο Γεώργιος Ν. Παππάς (το γένος Λαμπ. Λαζοδήμου) αποφοίτησε από τη Σχολή Μορφών Υπαξιωματικών Στρατού και τοποθετήθηκε στο Κέντρο Μεσολογίου.

Συγχαρητήρια και σε ανώτερα.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

• Η Κατερίνα Ι. Λαζοδήμου πέτυχε στη Σχολή Τουριστικών Επιχειρήσεων της Κρήτης.

• Ο Γεώργιος Μπαλογιάννης (το γένος Λίτσας Καλαθά) πέτυχε στη Γυμναστική Ακαδημία Αθηνών.

Συγχαρητήρια.

ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Η Δώρα Μέρμηγκα επιλέχτηκε και τοποθετήθηκε Υγειονομικός Επιθεωρητής του Σώματος Επιθεωρητών του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας (Σ.Ε.Υ.Υ.Π.).

Συγχαρητήρια.

ΔΩΡΕΑ

Η κ. Ελένη Μπαμπάτσικου, το γένος Παπαλέξη, δώρισε στη Βιβλιοθήκη του χωριού μας μια πλήρη Εγκυκλοπαίδεια «ΗΛΙΟΥ».

Την ευχαριστούμε πολύ.

Ο Ιατρός Δημήτριος Ι. Μάλλιος ειδικεύεται στην Γ' Πανεπιστημιακή Χειρουργική Κλινική του Περιφερειακού Γενικού Νοσοκομείου

Θωράκος Αθηνών «Η ΣΩΤΗΡΙΑ».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστώ θερμά όσους συμμετείχαν στο βαρύτατο πένθος μου για την απώλεια της λατρευτής μου μητέρας Αναστασίας. Επίσης ευχαριστώ το Δ.Σ. του Συλλόγου για την προσφορά στη μνήμη της του ποσού των 30 ευρώ στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού.

Η κόρη της
Βάσω Κωσταρά

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Απ' το ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ Ευρώ

Πανόγος Α. Δημήτριος	30
Παπακώστα Ευαγγελία	20
Λειβαδίτης Ι. Αθανάσιος	30
Μιχαλίτση Ευαγγελία	20
Ζωφλερού Σπυριδούλα	20
Τσουραμάνης Παναγ.	30
Βίτσας Δημήτριος	30
Λαζοδήμος Δημήτριος	20
Γιάνναρης Γεώργιος	30
Ιωάννου Χρήστος	40
Σακαρέλλος Κων/νος	30
Σαλτού Αγγαία	10
Τσελίου Χρήστος	30
Ντάφυλλου Καλλιρρόη	10
Ζαρκαδά Παναγιώτα	20
Μάντης Κ. Γεώργιος	80
Μάντης Γ. Κων/νος	80
Δασκαλάκης Γεώργιος	20
Παππά Λαμπρινή	30
(το γένος Λαζοδήμου)	30
Παπακωνσταντίνου Ιωάν.	40
Καρακώστας Βασίλειος	20
Πατερράκης Χ. Νικόλαος	20
Πολυδωρόπουλος Παναγιώτης	20
και Ντίνα	20
(το γένος Λαζοδήμου)	20
Ζηνέλη Αγγαία	15
Μπαζιάνης Γεώργιος	20
Τσουκκάλης Βασίλειος	20
Χολέβα Ζωή και Ελένη	10
Χολέβας Σ. Ιωαν. & Ζωζώ	10
Πασχάλης Γρηγόριος και	10
Μαρία (το γένος Χολέβα)	10
Κασιώτης Θεόδωρος	30
Μαστροκώστας Ιωάν.	30
π. Νικόλαος Μασγάλας	30

Απ' το ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ Ευρώ

Λέτσα Ευαγγελία	20
Αυγερίου Γιαννούλα	10
Πλάκας Α. Δημήτριος	50
Γραβάνης Χρήστος	50
Ζησιμοπούλου Ευδοξία	20
Λυμπερή Θεοδώρα	50
(το γένος Γκολφινπούλου)	50
Κολοκυθά Ειρήνη	20
Μαζιάς Αθ. Κων/νος	25
Μποτσόλη Τασία	15
(το γένος Ζηνέλη)	15
Τσίγγας Αθανάσιος και	15
Ευαγγελία	15

ΠΑΝΗΓΥΡΙ..

Κάθε πέρσι και...

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

ϊτανάκι».

Το χορό που όλο το χωριό δίνει τα χέρια, πλέκει και ξεπλέκει το γαϊτανάκι τραγουδώντας, μα πιο πολύ καμαρώνοντας.

Και φέτος - Ιδέα μου να 'ναι; - είχε ρυθμό, βήμα, ήχο.

Και μετά, τριπλός χορός!!!

Με τάξη, με σεβασμό, όπως πρέπει.

Έτσι ύστερα από πολύ καιρό δεν ακούστηκε φέτος ότι κάθε χρόνο, πάει και ξεφτίζει το πανηγύρι μας.

Φέτος όλοι ήγαναν σίγουροι: «Του χρόνου καλύτερα».

Και του χρόνου!

Γ. Ι. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

σίας (το γένος
Θ. Μάλλιου) Λιάγκα 100

ΚΑΤΑΤΑΧΤΗΚΕ
ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Ο Ιωάννης Αθαν. Κοπάνης κατατάχτηκε στο Στρατό για να υπηρετήσει τη θητεία του.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Στις 15.6.2002 στους Πανελλήνιους Διασυλλογικούς Αγώνες, που διεξήχθησαν στα Τρίκαλα, στην κούρα 4 Χ 100 στην ομάδα των Ολυμπιακών Ι.Φ.Π., που κατέκτησε ασημένιο μετάλλιο συμμετείχε στην τετράδα και ο Γεώργιος Απ. Τσιτσιμπέλης μαζί με τους Ντούπη, Δημότσο, Κεντέρη. Είναι η δεύτερη συνεχόμενη επιτυχία του αθλητή, που συνδυάζει Αθλητική και Πανεπιστημιακή δραστηριότητα.

• Περιμένουμε πληροφορίες για κοινωνικά θέματα και από άλλους συγχωριανούς μας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Από το Σύλλογο Νεοχωριτών Αμερικής λάβαμε την παρακάτω επιστολή την οποία και δημοσιεύουμε:

Προς τον
ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ

24 Ιουνίου 2002
Αγαπητέ μας κ. Πρόεδρε και μέλη του Διοικ. Συμβουλίου

ΣΤΟΝ ΟΜΦΑΛΟ ΤΗΣ ΓΗΣ
Δημ. Γρ. Ντούζου

Ναι! Είμαστε πάλι στους Δελφούς, στις Πέτρες Φαιδριάδες, στην Κασαλία την ηηνή, που λούζονται νεράιδες!

Οι Απλόωνες από ψηλά με απλόχερο χέρι το Ιερό του ευλογεί κι αγάλλεται και χαίρει.

Και βλέπω μέσα στο νάο να κάθεται η Πυθία στον τρίποδα να προσπαθεί να ειπεί σωστή μαντεία.

Ναι! θγάνει άναρθρο χρυσό, λιγάκι χαλιμασμένο κι οι ιερείς στους θεωρούς να λένε, π σημαίνει.

Όλος ο κόσμος τρέχει εκεί για κάθε ερώτημά του, πως θα μπορέσει για να θρει λύση στο πρόβλημά του.

Μα και στο στάδιο κοντά βλέπω τους αθλητές του, στεφανωμένους με κλαδιά δάφνης τους νικητές του.

Ω! Θείε Φοίβε του φωτός! μια κόρη σου πτώω: σκόρπα το σ' όλους τους θνητούς και σ' όσους αγαπάω.

Κάμε να ζουν αδελφικά και να δημιουργούν έργα καλά κι ειρηνικά, όμορφα για να ζούνε.

Σημείωση: Αναγγέλθηκε από τον ίδιο στο Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών σ' εκδρομή εκεί του Συλλόγου ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΕΣ το 2001.

ου του εν Αθηναις αδελφού Συλλόγου, με την από 20.4.2002 επιστολήν σας πληροφορηθήκαμε και χαρήκαμε δια την εκλογήν του νέου διοικ. Συμβουλίου του Συλλόγου σας.

Παράκλησις μας είναι να διαβιβάσετε τους χαιρετισμούς, τα συγχαρητήρια και τις ευχαριστίες μας εις το απελθόν διοικ. Συμβούλιον δια τις υπηρεσίες του, συνεργασία με τον Σύλλογό μας και την μεγάλη προσφορά του για το καλό του Συλλόγου σας και μέσω αυτού των Νεοχωριτών γενικότερα.

Στον Σύλλογό σας ο οποίος μετρά περισσότερα από μισόν αιώνα ζωής, υπηρετήσαν άνθρωποι των γραμμάτων της τέχνης, αλλά και απλοί Νεχωρίτες, οι οποίοι εργάστηκαν με ζήλον και ενθουσιασμόν για το καλό του χωριού μας την συνέχισαν της δράσεως του Συλλόγου και την διατήρησαν της αγάπης μεταξύ των απανταχού Νεχωριτών.

Σήμερα είστε Σεις, σας συγχαίρουμε για την απόφασή σας να υπηρετήσετε τον Σύλλογό σας, ευχόμεθα επιτυχία στο έργο σας και σας υποσχόμεθα ότι θα είμεθα στο πλευρό σας και έτοιμοι να ανταποκριθούμε σε κάθε κάλεσμα σας ώστε συνεργαζόμενοι οι δυο Σύλλογοι να υλοποιούνται κάθε είδους προγράμματα για το καλό του χωριού και την διαίωνα της Νεχωρίτικης Αγάπης.

Σας πληροφορούμε ότι ο Σύλλογός μας στην τελευταία γενική συνέλευση απεράσισε, όπως το χρηματικό ποσό των 500 δολλαρίων που δίδεται στον Αγαπημένο σε όλους μας "ΝΕΧΩΡΙΤΗ" να ανελθί στο ποσόν των 1.000 δολλαρίων ετησίως δια την κάλυψη μέρους των τυπογραφικών εξόδων.

Με Νεχωρίτικη αγάπη
Δια το Διοικ. Συμβούλιον
Βασίλειος Κότσαλος

ΤΟ ΦΩΝΟΓΡΑΦΟ Ή ΤΟ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟ

Μια παλιά συσκευή διασκέδασης του χωριού

Το φωνόγραφο ή Γραμμόφωνο ήταν από παλιά και μέχρι το 1958 (ή 1960) περίπου, η βασική συσκευή διασκέδασης των χωριανών, με δημοτική μουσική, στα πανηγύρια, στους γάμους, στα αρραβωνίσια, στα γιορτάσια, στα ξεφλουδίσια και σε άλλες χαρούμενες εκδηλώσεις του χωριού.

Τα στοιχεία που θα αναφερθούν εδώ, μαζεύτηκαν από χωριανούς, από την προσωπική μου γνώση και θυμίσαν και από εγκυκλοπαίδειες.

Φωνόγραφο, είναι η αρχική και παλιότερη ονομασία του Γραμμοφώνου.

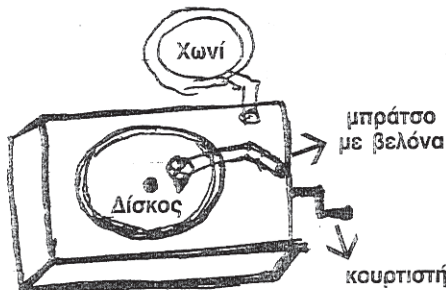
Το Γραμμόφωνο ήταν η συσκευή που αποτύπωνε και αναπαρήγαγε ήχους.

Κατά μία άποψη, η πρώτη φωνή που αποτυπώθηκε ήταν το γαϊγύσμα του σκύλου, γιαυτό προφανώς η Εταιρεία δίσκων Columbia εμφανίζει σε κάποιες πλάκες, μπροστά στο χωνί του Γραμμοφώνου, ένα κεφάλι σκύλου με ανοιχτό το στόμα.

Το φωνόγραφο πρωτοεπινοήθηκε από το Γάλλο Κάρολο Κρος το 1877 και την ίδια χρονιά ο Ωμάς Έντison πέτυχε στη Ν. Υόρκη την πρώτη αποτύπωση ανθρώπινης φωνής. Οι πρώτες πλάκες του γραμμοφώνου ήταν 78 στροφών και βαριές. Το 1948 στις Η.Π.Α. κατασκευάστηκαν πλάκες μακράς διάρκειας 33 στροφών, από κάποια πλαστική ύλη και οι οποίες δεν σπάανε. Οι πλάκες (δίσκοι) αυτές άρχισαν να χρησιμοποιούνται μαζί με τις παλιές. Τα Juke - Box (τζάκ - μπόξ) είναι είδος γραμμοφώνου, που μπαίνει σε κίνηση με το ριζίμο ενός κέρματος. Το «πικ-απ» (ή Ραδιοπικ-απ), είναι ηλεκτρικό γραμμόφωνο, που χρησιμοποιεί το μεγάλωτο του ραδιοφώνου (εγκ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ).

Το φωνόγραφο ή Γραμμόφωνο στο χωριό μας αποτελείταν συνήθως από μία τετραγώνη ξύλινη βάση εξωτερικά, εσωτερικά είχε το ελατήριο που κουρτιζόταν με το κουρτιστήρι που ήταν στο δεξιό μέρος της βάσης και έδινε κίνηση και τον υπόλοιπο απαιτούμενο μηχανισμό. Στο πάνω μέρος της βάσης υπήρχε ένας στρογγυλός περιστρεφόμενος δίσκος με πρόσηνη ή κόκκινη τσόχα, όπου ετοποθετούντο οι πλάκες (δίσκοι). Οι πλάκες καθαριζόνταν με ένα βουρτσάκι, από βελούδινο ύφασμα, κόκκινου χρώματος. Στο άκρο του γραμμοφώνου και στο δεξιό μέρος του υπήρχε έ-

να κεκαμμένο μπράτσο, το οποίο κατέληγε σε ένα στρογγυλό ρολόι, στο οποίο έμπαινε η βελόνα. Μόλις σηκώνονταν το μπράτσο επάνω από την πλάκα, άρχιζε ο δίσκος με την πλάκα

να γυρίζει και τότε η βελόνα ετοποθετείτο στην άκρη της πλάκας, για να αρχίζει να ακούγεται η μουσική -το τραγούδι της πλάκας. Όταν άρχιζε να βραχνιάζει ή να γρατσουνάει η φωνή της πλάκας, τότε ήθελε αλλαγή βελόνας.

Σε κάποια εποχή για να δυνάμυναι η ένταση και να αυγατίζει η φωνή του γραμμοφώνου, επινοήθηκε το γνωστό μεταλλικό χωνί. Στο χωριό λίγα γραμμόφωνα είχαν χωνί. Θυμάμαι χαρακτηριστικά ότι το γραμμόφωνο του Λειβαδίτη Θόδωρου είχε χωνί.

Γραμμόφωνο στο χωριό απ' ό,τι θυμάμαι και μου είχαν κάποιον χωριανό είχαν αν Γ. Φτερουγας, Κ. Βλάχος, Δ. Γ. Φούρλας, Γ.Κ. Φλώρος, Σ. Ζαρκάδας, Ν. Γ. Ζαρκάδας, Γ. Ι. Λαζοδήμου (ο οποίος έπαιξε όσα χάλαγαν), Α. Κανέλλος, Κ. Λαζοδήμος, Ι. Γ. Κώσταλος, Δ. Ν. Μπαλαφούτας, Θ. Μάλλιος, Ι. Μαύρος, Α. Χ. Κρανιάς, Β. Φούρλας, Χ. Γιάνναρης, Μ. Καλαθάς, στο μαγαζί του οποίου έγιναν μεγάλα γλέντια από μερακλήδες χωριανούς. Δεν αποκλείεται να παραλείψαμε κανέναν άλλον χωριανό, γιαυτό ζητάμε συγγνώμη δεν ήταν στις προθέσεις μας, απλά δεν τον θυμηθήκαμε. Αρκετά γραμμόφωνα έφεραν από την Αμερική οι μετανάστες του 1930-35, τα οποία ήταν ωραία επιπλοειδή.

Γραμμόφωνο είχε και ο Σ. Μπαζιώνης.

Οι πλάκες του γραμμοφώνου ετοποθετούντο σε κάποιο κουτί ή θήκη. Στα ξεφλουδίσια του χωριού, του Παλιονέχρου και στα Καλαθείκια, το γραμμόφωνο σκόρπιζε τη μουσική του και τη διασκέδαση.

Αξιοσημείωτα ήταν τα ξεφλουδίσια με γραμμόφωνα στους Ν. Καρανδρίκα, Ν. Μαζιά, Μαργαλαίκα, Ζαρκάδα, Κονάνη, στο Παλιονέχωρο.

Σε κάποια στιγμή ο κ. Πατελάκης Παπαχρίστος έπαιξε ακορντιόν σε διάφορες εκδηλώσεις του χωριού.

Αλησμόνητοι είναι οι ακο-

λουθοί γάμοι (ξύλα, προζύμια) με γραμμόφωνα:

- Κατσαούνη Θανάση με Λόη Ρίνα στου Κανέλλου το σπίτι.

- Λειβαδίτη Θόδωρου με Φωλιά Βαγγελή στο σπίτι του Φωλιά.

- Λαζοδήμου Γιώργου με Λούπα Καλλιόπη στα 2 σπίτια (χωριό Παλιονέχωρο).

- Γιαννάκου Μήτσου με Ζαρκάδωντα στο σπίτι Σταθακόστα.

- Γιαννάκου Ντούλα με Κορδώνη Ποκίστας στο σπίτι Σταθολιγώρου.

- Λιάζη Κων/νου με Βασίλικη Πατερρέκα στο σπίτι Ν. Πατερρέκα.

- Μαρίας Αθ. Πλάκα με Δ. Καραδήμα στο σπίτι Α. Πλάκα στο χωριό.

- Μαρίας Ντζαχρίστου με Ν. Καταντώνη στο σπίτι Μαρούδα Γιάννη. Με το γραμμόφωνο Σ. Μπαζιώνη.

- Πλάκα Κων/νου με Μυγδόλα Μέμμου στο σπίτι Αντώνη Πλάκα.

- Βαγγελής Ευθ. Πανάγου με Γ. Λέτσα στο σπίτι Πανάγου Ευθύμιου.

- Βαγγελής Ν. Ζαρκάδα στο σπίτι Ν. Ζαρκάδα στο Παλιονέχωρο.

- Πανάγου Γιώργου με Γιώτα Παπακώστα και στα 2 σπίτια.

Με το γραμμόφωνο οι χωριανοί αποσταμένοι, ξαπνστατοι έφεραν γυροβολιές, έκαναν κουλουκαθιές, έρχονταν και καμιά με το γκρα (είδος παλιού τουφεκιού) και έτσι έρχονταν τις χλιμμάρες τους και τα ντέρτια τους.

Οι σημερινοί νέοι δεν γνωρίζουν το γραμμόφωνο, διότι διασκεδάζουν με τα σύγχρονα ραδιοκασετόφωνα, πικάπ, CD, κασέτες, τα οποία είναι προϊόντα της νέας τεχνολογίας. Η εξέλιξη της τεχνολογίας σαρώνει τη χτεσινή τεχνολογία.

Το γραμμόφωνο από το 1958-60 έχασε τη δόξα του και σήμερα αποτελεί αντίκα, για να βρει τη θέση του στο Λαογραφικό Μουσείο του Χωριού στο Σχολείο. Όποιος μπορεί να προσφέρει το γραμμόφωνό του στο Λαογραφικό Μουσείο του Χωριού, θα είναι αξιέπαινος, διότι αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει γραμμόφωνο στο Μουσείο.

Η παρούσα αναδρομή στο χτες έχει όπως πάντα σκοπό, να μην ξεχαστούν τα παλιά πράγματα του χωριού.

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

Το χωριό μας μην ξεχνάς
Βοήθησέ το όσο μπορείς,
καλύτερο για να το βρεις,
με το καλό σαν ξαναπάς.

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

μέσα του 1970, μια παρέα 8-10 Νεοχωριτών είχε την ιδέα. Στο τραπέζι κάθισαν περισσότεροι, τα επόμενα χρόνια πιο πολλοί, μέχρι που γεμίζει η πλατεία.

Τα τελευταία χρόνια η φασουλίδα προσφέρεται σε όλους τους χωριανούς και τους παρευρισκόμενους φίλους από το Σύλλογο. Είναι μια οικογενειακή υπόθεση των Νεοχωριτών. Όλοι παίρνουμε τα σερβίτσια μας και φυσικά τα συμπαρομαρτούντα (Ψωμί, κρεμμύδια, ντομάτες, κρασί) και καθόμαστε στο ίδιο τραπέζι σαν μια οικογένεια (εκεί διαπιστώνουμε και τίνος το κρασί κοντεύει να...«αληπίσει»).

Όσον αφορά τη γεύση και φέτος οι μάγειροι απέσπασαν τα συγκαρπύδια για τη νόστιμη φασολάδα.

Η ευχαρίστηση, που προσφέρει η συμμετοχή όλων στην παραπάνω εκδήλωση, είναι μοναδική.

ΔΙΑΦΟΡΑ:

- Με το νέμισμα της λίμνης το τοπίο αλλάζει, γίνεται πολύ όμορφο. Υπάρχει θέαση και η άλλη πλευρά. Όπως προκύπτει από δημοσιεύματα η Περιδικόβρυση και η Κλεπά αντιμετωπίζουν προβλήματα από κατολισθήσεις και καθιζήσεις. Προτείνεται μάλιστα η μεταφορά της Περιδικόβρυσης στις περιοχές Αμπελία και Καθέτια Χάνι.

- Ο Άγιος Νικόλαος αναπαλαιώνεται με έξοδα της Εταιρίας Κατασκευής του Φράγματος Ευήνου. Το άγρυπνο μάτι του Πάπα - Νίκου, το μεράκι του Αρχιτεκνίτη Κων. Α. Φούρλα και η φροντίδα του Τοπογράφου - Μηχανικού Αχιλλέα Αντωνίου εκ μέρους της Εταιρίας, εγγυούνται τη γρήγορη και σωστή εκτέλεση του έργου.

- Στις 26.8.2002 επισκέφτηκε το χωριό μας ο Δήμαρχος Πλατάνου κ. Δρόσος και συζήτησε τα διάφορα προβλήματα και τα έργα που αφορούν στο χωριό μας. Ανέθεσε ορισμένα έργα στον Κων. Α. Φούρλα και υποσχέθηκε ότι θα τσιμεντοστρωθούν όλοι οι εσωτερικοί δρόμοι του χωριού μας.

Δε θα ήταν καλύτερα αντί για τσιμέντο να στρωθούν με πέτρα (γκαιτηρίμι);

- Στις 25.8.2002 ο αγαπτός και σεβαστός φίλος του χωριού μας π. Γεώργιος Χρυσάφο-γιώργος και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο έκαναν τα εγκαίνια του νεοαναγεθέντος περικαλούς Ι. Ναού των Ευριπώνων Αγίων στο Καρπενήσι.

Ο π. Γεώργιος, κατά κοινή ομολογία, ήταν η ψυχή, η καρδιά και η άγρυπνη ματιά

του έργου. Εργάστηκε σκόνης νύκτα μέρα και δημιούργησε αυτό το κόσμημα και το καύχημα των Καρπενησιωτών και όλων των Ευριπώνων Χριστιανών.

Αρκετοί συγχωριανοί μας έλαβαν πρόσκληση για τα εγκαίνια. Πολλοί απ' αυτούς δεν ανταποκρίθηκαν σ' αυτή, γιατί την ημερομηνία αυτή (αμέσως μετά το πανηγύρι) είχαν προγραμματισμένη την επιστροφή τους στις θάσεις τους.

Ζητούμε από τον π. Γεώργιο να συγχωρήσει την απουσία μας και του ευχόμαστε να είναι πάντα καλά, για να εργάζεται «προς δόξαν Θεού και σωτηρία του λαού».

Ιατρείο: Είχε οργανωθεί (επί προεδρείας του κ. Βασίλ. Μέρμηγκα) Ιατρείο, το οποίο και λειτουργήσε στο Κοινοτικό Γραφείο μια και η Κοινότητά μας καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε με πλέον στο Δήμο Πλατάνου.

Αργότερα μεταφέρθηκε στο χώρο της Βιβλιοθήκης, τα διάφορα υλικά διασκορπίστηκαν εδώ κι εκεί, τα φάρμακα έληξαν και η εξέταση των ασθενών το καλοκαίρι γινόταν κά- τέ από το πλατάνι της πλατείας. Ήρθαμε σε συνεννόηση με τον Τοπικό Σύμβουλο Δημήτριο Μπαλαφούτα, τι γι-ατί του Αγκουκού Ιατρείου Αρ-ράκωδας και το Βασίλη Μέρ-μηγκα και αποφασίστηκε να οργανωθεί εκ νέου το Ιατρείο, εντός του Νοεμβρίου και να εξοηλισθεί και πάλι με φάρμα-κα και άλλο υλικό ώστε οι χω-ριανοί μας να εξυπηρετούνται όπως τους αξίζει.

Σχολείο: Με έξοδα του Δή-μου Πλατάνου γίνεται ανακα-νισι των αποδυτηρίων και της αποθήκης του Σχολείου (σφα-γιστάρια, τοποθέτηση ηλεκ-τρικών κ.λ.π.).

Χρειάζεται και η περιφράξη του περιβάλλοντος χώρου, αλ-λά κάποια σύρματα και πά-σαλους που είχαμε προμηθευ-τεί για το σκοπό αυτό «έκαμαν φτερά».

Τουαλέτες: Οι Κοινοτικές τουαλέτες λειτουργούν, αλλά υπάρχουν ακόμη ελλείψεις για τη σωστή λειτουργία τους και την καθαριότητα.

Υδρευση: Ύστερα από προσπάθειες του παπα-Νίκου και του Κων. Α. Φούρλα το νερό της πηγής των Αρκουδο-ρρέματος μπήκε στο Υδραγ-ωγείο του χωριού. Έτσι φέτος (βοηθώντας και του καίρι), δεν υπήρξε έλλειψη νερού.

Ευχαριστούμε τους παραπάνω συγχωριανούς μας καθώς το Γεώργιο Λυμπερή και Γιάν-νη Γιάνναρη για τη βοήθειά τους.

Όμως οι ζημιές του δικτύου μέχρι την Κανελλιάκη είναι πολλές (βάσεις εξεραρισμού κα-λασμένες, κρουνοί κατα-στραμμένοι, φρεάτια κάτω από πέτρες και χώματα).

Με τις εργασίες που γίνον-ται στην πηγή, την αντικατά-σταση των καταστραμμένων υ-λικών και τη συντήρηση του δικτύου, ελπίζουμε να λυθεί το πρόβλημα.

"Όταν μεγάλωνε λιγάκι το νεογέννητο, "να πιάνεται μαθή", έπρεπε να το βαφτίσουν "για να χριστιανέψει".

"Ύστερα άνθρωποι είμαστε, μην πάθ' τίποτα του μαζούμ' -θεός φυλάξει- και πάει αβάφτιστο..... κι έχουν το κρίμα οι γονείς".

Στο κάτω κάτω της γραφής και τίποτα να μην πάθ', ας έχει όνομα το καϊβανάκι να μην το φωνάζουν δράκο ή κουτσιδάρι....".

Ακόμα με το βάπτισμα ημερεύουν τα παιδάκια. Σταματούν το κλάμα και τη γκρίνια.

Το πρώτο το παιδί της φαμελιάς το βαφτίζε ο κουμπάρος, που στεφάνωσε.

Βαφτίζοντας, λύνονταν τα χέρια του, που δέθηκαν την ώρα που σταυρώθηκαν αβλάζοντας τα στέφανα στο γάμο. -Άλλους πήγε να δέσει ο βλογημένος και αυτού του δεσθήκανε τα χέρια.

Αν δε βαφτίσει ο κουμπάρος, τα χέρια του στον άλλο κόσμο μένουνε δεμένα κόμπα.

Άμα το πρώτο το παιδί ήτανε κορίτσι, δικαιούνταν να βαφτίσει και το δεύτερο ο κουμπάρος, ακόμα και το τρίτο, μέχρι να βαφτίσει αγόρι, για να μην ξεγενέψουνε.

Άμα το πρώτο ήτανε "παιδί" αγόρι δηλαδή, το "δεύτερο" το βαφτίζε ο παρακούμπάρος.

ΒΑΦΤΙΣΙΑ

Παλιότερα, μετά τον παρακούμπάρο, όλη τα άλλα παιδιά τα βαφτίζε ο κουμπάρος.

Τώρα τα πράγματα αλλιώς είναι.

Σήμερα όμα βγάδουν "τις υποχρεώσεις" οι γονείς απ' τον κουμπάρο και τον παρακούμπάρο, κάνουν κουμπάρι με όποιον θέλουνε.

Άμα τα παιδιά μιας φαμελιάς δε ζούσανε, τα "πέταγαν" στο δρόμο και όποιος τα πρωτόβρισκε, τα βαφτίζε. Τ' απίθωνε δηλαδή η μάνα σε κάποιο σταυροδρόμι και όποιος περνούσε από και και το 'βρισκε, όσο να συνέβη ο άνθρωπος από το ανεπάντεχο "βρετίκι", πετάγεται η μάνα του παιδιού, που παραφύλλαγε κρυμμένη κι έλεγε στο διαβότι:

- Κουμπάρε, να μας ζήσει το παιδί.

Αυτά τα παιδιά πέρα απ' τ' όνομα, που τους "χάριζε" ο νουνός τους τα φώναζαν Στράτους και Στρατούδες.

Το πρώτο το "παιδί" έπαιρνε τ' όνομα του παππούλη του, δηλαδή το όνομα του πατέρα του πατέρα του.

Στο πρώτο το κορίτσι έδιναν το όνομα της βάβας του, τ' όνομα δηλαδή της

μητέρας του πατέρα του.

Ύστερα έπαιρναν σειρά οι γονείς της "νύφης".

Εξαιρεση γινότανε, σ' όσα παιδιά έμειναν κοιμήρανα ή "αρφάνευαν" προτού να βαφτιστούνε. Αυτά έπαιρναν τ' όνομα του γονιού, που πέθανε.

Τα βαφτίσια γίνονταν πάντα στην εκκλησία, εκτός κι αν υπήρχε λόγος υγείας σοβαρός, οπότε γίνονταν στο σπίτι.

Στην εκκλησία το παιδί το πήγαινε η μαμή, αν ήτανε μαμή στα γεννητούρια, αλλιώς το πήγαινε η βάβα του.

Φτάνοντας στην εκκλησία το 'δινε στον κουμπάρο λέγοντας:

- Να σ' ζήσει κι παντάζιος, κι αυτός τη φήνευε λεφτά. Οι γονείς του παιδιού δεν 'έκανε να παραβρίσκονται στο μυστήριο.

Η μάνα του παιδιού περίμενε στο σπίτι για "τα σ'χαρίκια" και ο πατέρας πήγαινε στα μαγαζιά όπως και κάθε μέρα.

Σα "χάριζε" ο νουνός τ' όνομα στο παιδί, τα λιανοπαίδια ακούγοντάς το, έτρεχαν στο σπίτι "να πάρουν τα σ'χαρίκια", να αναγγείλουν δηλαδή στη μανά του το νέο όνομα.

Φτάνοντας έλεγαν:

- Να σας ζήσ' του κινούργιου τ' όνομα κι έλεγαν το όνομα, που "χάρισε" ο νουνός στο νεοφώτιστο.

Και η μητέρα έδινε χρήματα στα παιδιά κι αυτά της ξαναεσύχονταν:

- Να ζήσ'!

Τα περισσότερα τα χρήματα τα έπαιρνε, εκείνο απ' τα παιδιά, που πρωτοέφτανε στο σπίτι.

Γι' αυτό και τα παιδιά σκοτώνονταν στο τρέξιμο, ποió να διαβεί το άλλο, να φτάσει πρώτο.

Στο δρόμο καθώς έτρεχαν, τα ρώταγαν οι χωριανοί:

- Πώς του είπανε, μωρέ; Αλλά ποίος στεκόταν να τους πληροφορήσει;

Λιγάκι αν κράταγε κανένας την πιλάδα του, τον διάβαινε ο άλλος, που έτρεχε στο πλάι του ή από πίσω κι έκανε τα πολλή λεφτά.

Γι' αυτό κι έμεινε στο χωριό, σ' όποιον περνάει τρέχοντας, να τον ρωτούν ειρωνικά:

- Πώς του είπανε, μωρέ.....

Οι πονηρότεροι απ' τους μικρούς εντόπιζαν από νωρίτερα που τα 'πνε ο πατέρας του παιδιού κι αφηνόταν τους άλλους για να τρέχουν, αυτοί λοζοδρομούσαν και πήγαιναν κι έπαιρναν "τα σ'χαρίκια" στον πατέρα του παιδιού.

Αυτοί "μπαλώνονταν" καλύτερα, γιατί έπνευαν από νω στο ...ταμείο του σπιτιού.

Όλοι στο μαγαζί εύχονταν στον ευτυχί πατέρα "να ζήσει το καινούργιο τ' όνομα" και πρόσθεταν αν ήταν πεθαμένος ο παππούλης του μικρού:

"Στεργιώθ' κι ο γερο....." κι έλεγαν τ' όνομα του σ'χωρεμένου.

Κι αυτός κερνούσε και ξανακερνούσε.

Κι αν ήτανε το πρώτο το αγόρι μάλιστα, το κέρασμα δεν είχε τελειωμό.

Παίρνοντας "τα σ'χαρίκια" τα παιδιά, γύριζαν πάλι στην εκκλησία να πάρουνε και τα "μαρτυρικά" απ' το νουνό.

Σαν τελείωνε το μυστήριο, εύχονταν στο νουνό:

- Να σ' ζήσ'!...

Κι αυτός τους μοίραζε λεφτά. Αυτά ήταν τα "μαρτυρικά".

Ύστερα γύριζαν στο σπίτι όλοι.

Μηροστά πήγαινε ο νουνός κρατώντας το "αναδεχτούδι" του κι ακοιουθούσαν αυτοί που βρίσκονταν στην εκκλησία. Εκτός απ' τα παιδάκια, βέβαια, που έτρεχαν να "καταθέσουν" τις εσπράξεις τους στα μαγαζιά, παίρνοντας καραμέλες.....

Σαν έφταναν στο σπίτι, ο νουνός παρδόνει το παιδί

στη μανά του, που πρόσμενε στην πόρτα, λέγοντας:

- Πέρε, κουμπάρα, το παιδί.

Μου το 'δωκες Ουβραίο και στο δίνω βαφτισμένο, μυρωμένο, στο θεό παραδωμένο.

Αυτή του έκανε βαθιά μετάνοια και φιλώντας του το χέρι, έπαιρνε το νεοφώτιστο.

Ύστερα άρχιζαν τα κεράσματα και οι ευχές. Στα πρώτα αρσενικά παιδιά έκαναν και τραπέζι. Στο τραπέζι κάθονταν: ο νουνός και η νουνά, οι συγγενείς κι οι φίλοι.

Κι ακοιουθούσε γλέντι και χορός.

Όταν έφευγε ο νουνός, η μάνα του παιδιού τον "έζωνε", τον φήνευε πουκάμισο, κάλτσες και χειρομάντηλο.

Την τρίτη μέρα η μάνα του παιδιού έπληνε τα "θαδιάτικα". Τα 'πληνε στο Σαβό ή στη Σκαρούδα, που ήταν τα νερά τους οιοκάθαρα.

Αν τα 'πληνε στο σπίτι, τ' απόνερα τα έριχνε σε μέρος, που δεν πατιέτανε.

Ο νουνός έπρεπε να μεταλλάξει το αναδεχτούδι του τρεις στην αρχά Κυριακές.

Αυτό όμως δε γινότανε ποτέ. Πού να πηγαίνει για μεταλλάξεις ο άνθρωπος. Αυτά ήταν δουλειές των γυναικών. Το κοινωνούσανε λοιπόν ή η νουνά ή η μητέρα του μικρού.

Μα δε σταματούσανε εδώ οι υποχρεώσεις του νουνού. Όταν μεγάλωνε λιγάκι το αναδεχτούδι του, έπρεπε να "το φουτ'κώσει".

Του πήγαινε δηλαδή ρούχα και παπούτσια.

Αν δεν το "φουτ'κωνε", ήνε, ότι στον άλλο κόσμο θα το 'βηνε γυμνό.

Κάθε πρωτοχρονιά του έκανε γενναίο "μπουνάμι".

Το Πάσχα πάλι του έστελνε κουλούρα, κόκκινο αυγό και πασχαλιάτικη λαμπάδα "με φρούτα" στολισμένη, δηλαδή με κορδέλες και λελούδια και άλλα δώρα.

Στο πανηγύρι ο αναδεχτός του ανταπόδινε τα δώρα. Πήγαινε στο νουνό κουλούρα κεντημένη.

Μεσ στο σακκούλι, που ήταν η κουλούρα, έβαναν ρύζι, κουφέτα και λελούδια.

Η νουνά αδειάζοντας το σακκούλι έβαζε μέσα χρήματα, λελούδια και σε αντιπρόσθεση του ρυζιού, έβαζε κάποιο άλλο σπορικό, φασούλια, σα να πούμε, φακή, ρεβύθια.....

Σιτάρι δεν έβαζαν ποτέ. Το σάρι είναι για τους πεθαμένους.

Άμα καμιά φορά το βαφτισκούδι πέθαινε -μακριά 'πο δω- πριν να το στεφανώσει ο νουνός, του πήγαινε στεφάνι και κουφέτα στην κηδεία του. Στεφάνι με ήμερο νανθού.

Αφού δεν πρόλαβε να το στεφανώσει ζωντανό, το στεφανώνει πεθαμένο.

π.μ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ

Στις Δημοτικές Εκλογές της 13/10/2002 εκλέχθηκε Δήμαρχος ο Λεωνίδας Κωλέττας, τον οποίο συγχαίρουμε και του ευχόμαστε επιτυχία στο έργο του.

Ειδικότερα τα αποτελέσματα έχουν ως εξής:

Δημ.	«Δημ. Ενότητα»	«Νέο Ξεκίνημα»
Διαμέρισμα: (Λεων. Κωλέττα)	(Βασ. Ζήσιμου)	
Νεοχώρι	88	52
Αγλαδοκάστρο	58	68
Αράχωβα	153	138
Κλεπά	93	101
Λιβαδάκι	12	19
Δενδροχώρι	14	13
Πλάτανος	175	145
Χάμορη	130	16
Περίστα	74	55
Άγιος Δημήτριος	88	26
Καστανιά	66	2
Περδικόβρυση	46	45
Σύνολο	997	680

Το νέο Δημοτικό Συμβούλιο αποτελείται από τους:

Συνδυασμός «Δημοτική Ενότητα»	
Πρωτόπαπας Ιωάν. 282	(Πλάτανος)
Πελέκης Δημήτρ. 187	(Περίστα)
Χαντζής Αθανασ. 186	(Χάμορη)
Τσαρούχης Αριστοτ. 179	(Αράχωβα)
Πολύχρονος Γεώργιος 173	(Πλάτανος)
Κούκουνας Κων/νος Ι. 154	(Αράχωβα)
Σικόλας Χρήστος 133	(Χάμορη)
Καραγιάννης Χρ. (Τοπικού Συμβουλίου Πλατάνου)	

Συνδυασμός «Νέο Ξεκίνημα»	
Κούκουνας Αθανασ. Α. 209	(Αράχωβα)
Θεοφάνης Γεώργιος 153	(Κλεπά)
Παπαντώνης Αθαν. 139	(Άγιος Δημήτριος)
Ντίνης Παναγ. Κ. 122	(Περίστα)
Μπάλλας Χαραλ. (Τοπικού Συμβουλίου Κλεπάς)	

Σημ.: Ο κ. Ντίνης Παναγ. εκλέγεται αντί του Βασ. Ζήσιμου, ο οποίος την 15/10/2002 ανακοίνωσε ότι: «Παύω την ενασχόλησή μου με τα Δημοτικά πράγματα, αλλά θα παραμείνω, ως απλός πολίτης, κοντά στον τόπο και ιδιαίτερα στο χωριό μου, που τόσο αγαπώ, παρά τη μεγάλη πικρία μου».

Και πάλι δεν κατορθώσαμε να εκλέξουμε Δημοτικό Σύμβουλο απ' το χωριό μας. Είμαστε άξιοι της τύχης μας ή μάλλον των ενεργειών μας, βαρύνουμε όμως, όσο μπορούσαμε, να εκλεγούν σύμβουλοι από άλλα χωριά!

Τα αποτελέσματα για το Τοπικό Συμβούλιο έχουν ως εξής:

Συνδυασμός «Δημοτική Ενότητα»	(Λεων. Κωλέττας)
Λυμπερης Δημήτριος Γ.	8
Μασγάλα Ευφροσύνη Ν.	42
Παπακώστας Κων/νος Δ.	15
Φούρλας Κων/νος Απ.	22

Συνδυασμός «Νέο Ξεκίνημα» (Βασ. Ζήσιμου)	
Γιάνναρης Γεώργιος Ι.	4
Καλαθάς Γεώργιος Ν.	8
Λούπας Νικόλαος Ι.	35
Μέμμος Ευδοκία Α.	1

Εκλέγονται:	
Μασγάλα Ευφροσύνη	
Φούρλας Κων/νος	
Λούπας Νικόλαος	

Υποψήφιοι Δημοτικοί Σύμβουλοι ήταν οι:

Συνδυασμός «Δημοτική Ενότητα»	(Λεων. Κωλέττας)
Γιάνναρης Ιωάννης Γ.	ψηφοί 103
Λαζοδήμου Καλλιόπη Ι.	ψηφοί 17
Συνδυασμός «Νέο Ξεκίνημα» (Βασ. Ζήσιμου)	
Παναγός Γεώργιος Κ.	ψηφοί 74

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΑΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 20 Αυγούστου 2000 - 20 Αυγούστου 2002

Δύο χρόνια πέρασαν από την ίδρυση από το Σύλλογο μας του Λαογραφικού Μουσείου, που λειτουργεί στο κτίριο του Δημοτικού Σχολείου που ο Σύλλογός μας το μετέτρεψε σε Πολιτιστικό Κέντρο.

Η δημιουργία του Πολιτιστικού Κέντρου και η λειτουργία σ' αυτό Λαογραφικού Μουσείου, είναι το δεύτερο μεγάλο επίτευγμα του Συλλόγου μας. Μετά την ίδρυση του Συλλόγου, το 1950, πέραν των άλλων επιτευγμάτων - το πρώτο είναι η έκδοση και κυκλοφορία του ενημερωτικού δελτίου, εφημερίδα «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» - το δεύτερο είναι η δημιουργία του Λαογραφικού Μουσείου.

Το Λαογραφικό Μουσείο έχει μεγαλύτερη επιτυχία, διότι είναι ένας πόλος έλξης για το χωριό μας, τόσο για τους απανταχού Νεχωρίτες, όσον και για τους μη Νεχωρίτες και αυτό αποδεικνύεται από τους επισκέπτες και τις καταγραφές στο βιβλίο επισκέψεων.

Πρέπει λοιπόν να το προσέξουμε, να το αξιοποιήσουμε, να γίνει αξιόλογο και ελκυστικό τόπος.

Όμως αναγκάζομαι να σημειώσω ότι κανείς μέχρι σήμερα, από τους θεσμικούς παράγοντες ή εξωθεσμικούς (που και αυτοί παντού και πάντοτε είναι απαραίτητοι, όταν προσφέρουν θετικό έργο), επέδειξαν το αναμενόμενο ενδιαφέρον, τόσο για τη λειτουργία, την πορεία του και των έργων, που πρέπει να γίνουν σ' αυτό. Δεν θα αναφερθώ περισσότερο στο Λαογραφικό Μουσείο.

Πρέπει όμως, μια που αναφέρομαι σ' αυτό να καταγράψω και τους δωρητές των αντικειμένων που πρόσφεραν μέχρι τώρα και κατά αλφαβητική σειρά, για να μην ευλογήσω τους πρώτους που ανταποκρίθηκαν με γενναϊότητα και συγκεντρώθηκαν μέχρι τώρα 350 περίπου τεμάχια πέραν των 10 Αλμπουμ με παλιές φωτογραφίες, ένα Αλμπουμ με νομίσματα από το 1912 έως το τέλος του 2001, και αρκετών ιστορικών εγγράφων που αναφέρονται στο χωριό μας και τους χωριανούς μας από το 1829 και μετά.

Οι δωρητές είναι οι εξής:

- 1) Βλάχος Αθανάσιος
- 2) Αφοι Γιάνναρη του Απ. (Γεώργιος - Νικόλαος, Κων/νος)
- 3) Ευαΐδου Ελένη
- 4) Ιωάννου Χρυσούλα
- 5) Καρανδρίκας Ι. Ανδρέας
- 6) Καλλιάν Βούλα
- 7) Λούπας Ιωάννης
- 8) Λυμπερίος Δημήτριος
- 9) Λιάζης Κων/νος
- 10) Λειβαδίτης Αθ. Νικόλαος
- 11) Λειβαδίτη Ελένη του Κ.
- 12) Μάντης Κων/νος
- 13) Μπαζιώνης Νικόλαος
- 14) Μασγάλας Αντώνιος
- 15) Μαρούδας Ι. Αντώνιος
- 16) Μάλλου Ι. Βασιλική
- 17) Ντούζος Δημήτριος
- 18) Ντούζου - Χατζηνικολάου Κική
- 19) Παπαχρήστου Παντελής
- 20) Πανάγος Αριστ. του Δ.
- 21) Πανάγου Ι. Δημήτρα
- 22) Παπακώστας Δ. Κων/νος
- 23) Πατερέκας Χ. Νικόλαος
- 24) Σβούρας Ιωάννης
- 25) Φούρλας Γεώργιος
- 26) Χολέβα Ζωή
- 27) Χολέβα Ελένη του Σ.

Πέραν των ανωτέρω και 1) Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, δια του ιερέως Νικολάου Μασγάλα δώρισε περί τα 20 παλαιά αντικείμενα του Ι. Ναού και των παρεκκλησίων και αποτελούν το Εκκλησιαστικό Τμήμα.

2) Υπήρχαν αρκετά αντικείμενα στο Σχολείο, παλαιά αλφαβητάρια, 3 ξύλινα θρανία, έδρα κλπ., και 3) Υπήρχαν και μερικά αντικείμενα στην προθήκη της βιβλιοθήκης που είχε συγκεντρώσει ο αιώνιος δάσκαλος Χρήστος Παπανικολάου, και τα μεταφέραμε στο Μουσείο.

Τέλος πρέπει να ευχαριστήσουμε το συγχωριανό μας Νίκο Λούπα, ο οποίος τον περισσότερο καιρό ξενάγει και ενημερώνει τους επισκέπτες του χωριού που θέλουν να επισκεφθούν το Μουσείο μας. Όμως κατά τους θερινούς μήνες, λόγω επαγγέλματος, είναι δύσκολο να μας εξυπηρετεί και πρέπει να δοθεί κάποια λύση για το διάστημα αυτό.

Εγώ μέχρι τώρα πρόσφερα ότι μπορούσα και εύχομαι να μη γίνει ένα Μουσείο μουχλιασμένο.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΤΗΣ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύμφιση των σχέσεων των απανταχού συγχωριανών, τρέχει στους ασθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την αγάπη των Νεχωριτών.

Εάν πιστεύεις και συ στα ανωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, για ηθική και υλική συμπαράσταση. Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, ως έρθουν και αυτοί κοντά του.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Στις 10/8/2002 επισκέφτηκε το χωριό μας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπκτου και Αγίου Βλασίου κ.κ. Ιερόθεος και χοροστάτησε στον εσπερινό.

Η επίσκεψη αυτή ήταν εκτός προγράμματος, γι' αυτό τον ευχαριστούμε διπλά.

Το Σεβασμιώτατο καλωσόρισε εκ μέρους όλων μας ο διδάσκαλος κ. Αντώνιος Μασγάλας, ο οποίος είπε τα εξής:

Σεβασμιώτατε,

Η σημερινή επίσκεψή σας καθιστά πρόδηλη την αγάπη σας και την εκτίμησή σας προς τους ενόριτες, γιατί γνωρίζουμε πόσο πολύτιμο είναι ο χρόνος σας και πόσο έχει επιβαρυνθεί το πρόγραμμά σας ιδιαίτερα αυτές τις ημέρες.

Νιώθουμε υποχρέωση, αλλά και τιμή για την ευλογία σας. Σας διαβεβαιώνουμε ότι και οι Νεχωρίτες - λίαν θρησκευόμενοι - τρέφουν αμοιβαία αισθήματα αγάπης

και σεβασμού προς τον Ποιμέναρχη τους.

Αλλώστε η ενορία μας έχει μακρά παράδοση αγαθών λευϊτών, την οποία συνεχίζει επάξια ο πατήρ Νικόλαος, εξυμνηρώντας καθ' όλη τη διάρκεια του έτους και κάτω από άλλες καιρικές συνθήκες επείγουσες ανάγκες και άλλων ενοριών.

Σας ευχαριστούμε και ευχόμαστε μακροημέρευση επί αγαθού κλήρου και λαού.

ΕΥΗΝΟΣ

Λυκόρμας ήταν στα παλιά το όνομα του ποταμού. Εήναι τον ονόμασαν αργότερα προς τιμή του ομώνυμου Βασιλιά των Αιτωλών, που κυνηγώντας τον Ίδα, τον άρπαγα της κόρης του της Μάρπησας, πνίγηκε στα ορμητικά νερά του.

Ο Απόλλωνας, κατά το μύθο, ζήτησε σε γάμο τη Μάρπησσα. Αυτή αρνήθηκε την πρόταση του Θεού προτιμώντας έναν άλλο μνηστήρα, το θνητό Ίδα.

Γιατί προτίμησε το θνητό αντί του αθανάτου;

Γιατί, σωστά σκεπτόμενη, αυτή σε μερικά χρόνια θα γινόταν γριά και ο Απόλλωνας με την αιώνια νεότητα θα ζητούσε την αγκαλιά κάποιας άλλης νεαρής γυναίκας.

Ο Ίδας λοιπόν άρπαξε τη Μάρπησσα από το πατρικό της και μ' ένα φτερωτό αλίο, που του χάρισε ο Ποσειδώνας, έφυγε.

Ο Εύηνος κυνήγησε τον απαγωγέα της κόρης του και, όταν έφτασε στο Λυκόρμα, προσπαθώντας να περάσει το ποτάμι, παρυσύρθηκε από το ρεύμα του και πνίγηκε. Έτσι το ποτάμι πήρε το όνομά του.

Ο ποταμός Εύηνος εμπλέκεται και στους μύθους του Ηρακλή. Ο Ηρακλής μαζί με τη γυναίκα του Δηϊάνειρα και το γιό του τον Άλλο κατοικούσε στην Καλυδώνα, την ξακουστή πόλη των Αιτωλών.

Εκεί ο ήρωας άθελά του σκότωσε τον Εύνομο, συγγενή του βασιλιά της Καλυδώνος Οινέα.

Ο άτυχος νέος έχυσε στα χέρια του Ηρακλή το νερό, που προοριζόταν να πλύνει τα πόδια του. Ο ήρωας οργίστηκε και χτύπησε με τη γροθιά του τον Εύνομο. Ο νέος πέθανε από το φοβερό χτύπημα.

Ο Οινέας συγχώρησε τον Ηρακλή για τον ακούσιο φόνο του συγγενούς του, αλλά ο ήρωας δε δέχτηκε τη συγγνώμη του και για να τιμωρηθεί τον εαυτό του αυτοεξορίστηκε.

Έφυγε από την Καλυδώνα μαζί με τη γυναίκα του και το γιό του για την Τραχίνα, πόλη των Μαλιέων.

Έφτασε στον ποταμό Εύηνο. Η διάβαση του ποταμού ήταν πολύ δύσκολη.

Εκεί έκανε τον περατάρη ο

κένταυρος Νέσσος. Συμφώνησε με τον Ηρακλή να περάσει, ο Νέσσος, τη Δηϊάνειρα στη ράχη του και αυτός ρίχτηκε στο ρεύμα του ποταμού και πέρασε κολυμπώντας.

Στη μέση του ρεύματος ο Νέσσος, θέλοντας να εκδικηθεί τον Ηρακλή, που είχε κατασφάξει τους ομοφύλους του κενταύρους στο άντρο του Φόλου, προσπάθησε να βιάσει τη Δηϊάνειρα.

Η γυναίκα έβαλε τις φωνές. Ο Ηρακλής άκουσε τις γρογρές κραυγές της Δηϊάνειρας και με τη σάϊτα του χτύπησε το Νέσσο στην καρδιά.

Όταν ο θανάσιμα χτυπημένος κένταυρος έφθασε στην όχθη, πριν ξεψυχήσει, είπε στη Δηϊάνειρα, αν ήθελε, να της δώσει ένα φίλτρο δυνατό, για να εξασφαλίσει την παντοτινή πίστη του άντρα της.

Αυτή δέχτηκε. Της σύστησε λοιπόν να τρίψει το χιτώνιο του Ηρακλή στο αίμα, που έτρεχε απ' την πληγή του. Αυτό και έκανε.

Ο χιτώνας αυτός με το φίλτρο του Νέσσου έγινε αργότερα η αιτία να χάσει ο ήρωας την επίγεια ζωή του.

Αυτά τα ολίγα για το Λυκόρμα ή Εύηνο ή Φιδάρη.

Σήμερα το φοβερό ποτάμι ο άνθρωπος το τιθάσεψε. Του έφραξε την πορεία του προς τη θάλασσα και ανάγκασε να πλυσίσει νερά του να περάσουν μέσα από υπόγειους σήραγγες και να φτάσουν ως το κλεινό «Άστυ να ξεδιψάσουν και να δροσίουν τους Αθηναίους.

Ας ελπίσουμε, πως το φράγμα, που υψώθηκε πάνω στην κοίτη του, θα είναι σωστά μελετημένο και στέρεα δομημένο, γιατί ο Φιδάρης δεν αστειεύεται.

Όταν αφρίζει απ' την ορμή και την οργή τίποτε δεν τον συγκρατεί.

π.μ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αισθάνομαι την υποχρέωση να ευχαριστήσω όλους τους συγχωριανούς μου και αυτούς που με τίμησαν με την ψήφου τους και εκείνους που προτίμησαν άλλους υποψηφίους, αλλά δε περιβάλλουν με την αγάπη τους και την εκτίμησή τους.

Πρόθεσή μου δεν ήταν να πομπεύω, αλλά επειδή ο νόμος απαιτούσε και τη συμμετοχή των γυναικών στην εκλογική διαδικασία σε μεγάλο ποσοστό, αποφάσισα να προσφέρω και εγώ, με τις όποιες δυνατότητες μου, στην επίλυση των προβλημάτων του χωριού.

Θέλω να βεβαιώσω τους συγχωριανούς μου, ότι θα εργαστώ, σε συνεργασία με όλο το τοπικό συμβούλιο, για το καλό του χωριού μας.

ΦΡΟΣΗ ΜΑΣΓΑΛΑ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με το σύνθημά μας «Δώστε αίμα» καλούμε όλους Νεχωρίτες μπορούν -και μπορούν πολλοί- να προσφέρουν αίμα στην Τράπεζά μας που έχουμε ανοίξει στο Νοσοκομείο Παιδών «Αγλαΐα Κυριακού».

Η τράπεζα Αίματος λειτουργεί πρωί και απόγευμα.

Ελπίζουμε ότι αυτή η έκκληση θα τύχει ανταποκρίσεως, διότι όλες οι προηγούμενες εκκλήσεις δεν έτυχαν ανταποκρίσεως.